

עֲדוֹת בִּיהוּמָה

והארץ זמן לבני אדם

חשמי שמונים לני
ההלו קס"ו

ב. לא לנו הנחלה, לא לנו הכונס! השאת והמוחלה - כי אין ללדת כח.

לא לנו הכבוד, לא לנו המרע, כי נחלת אי כבוד לנעם לך לרע!

המעוט אליהם, מארץ עבי גרשנו, דלים וכמהים כטיט חוצות הודשנו.

המעוט עונות קצב בזן נקט, שפעות לדונות על מוצתם עוד יתקו.

עין עין במרד - ואח נפגעו קלטו, כסוט אחזן ונרד כובני חרין ונליונו.

אחד חסא במעל, אחד העלה ויעל - בעלות עולה נמסר, עם בן ישי נמיר.

עון הבן כפר, כריתו לא חופר, ותיב בית אל הורה מנחת שי למורא.

עון אבות עולם מוענו לא נעלם, והברכה נהפכת לתועלת נמושכת.

איה איפוא נחלה! למתי הכונס! ארובה למחלה - ולמשיבר אין כח!

לכו, חזו לאל, אתם בית ישראל! בריות אמי עד שר שלום כמהקיין חלוב.

תפלתכם לעל ככונחת שווא לבל, בתיכם נשפטים, וכך לא מש'שיתם!

נעו שפתותיכם, נאלחו מח'שבותיכם, וספרו טוח לבות יראו, יחשיב ריבות.

הזקן ירבה גער, בעגל יאכל שיער - העם הגוי גלו חטאת מורי למוןל!

עד אנה תשקחנו, עיר עולמים בולענו! כרית אב אל אחד חסדם עוד לא נכחד.

לכו ענכם שער, רחם! להשיב עוד נחם! קרב יום הדשורה, כי לנו הבכורה!

ראשונות כועלים זכרו הדור נבלם! אומיות לאחור - שים לבן לשחור!

עון דך כלבנו, שום לדרך פעמינו: ארה חיים נמרה, למועלה למשכיל נשורה!

ואם לשאלו פתח - משפר נמך ורמז, שם דרך לואת ימין, הלא את בני מבין!

עון איש איש בחבו, ישה רוח רבו, לפניו דרכו ישר, אבינו עשיר ונשר!

קרבו - ויחיה לעולם, קועשהו דך נבלם, יום יום נסוג אחור, חשך תארו כמסור.

והוא עיניו השיע, על חור פתח שפעשע - הבור פתח רגלו, ודמה הוד ישו עליו.

חן חן גני עלין, אמונתו שריון - ושם אב אל בבור כטא הוות יחבוי.

הפכו! היות כחברו, דרכו יתנו נשט, עקריות אל הפתח, ופוא עמיד לשחת.

לא רהמים ולא ישר, לא יראת, כי אם עשיר, לא בוש במקום העל - הנאות והשפול!

מה לקם ולשמי אל, בית מורי ישראל! יודע מחשבות הלא הוא בחן לבות!

הלא אם למשפט הנקלה והנכבד, למענו תשרו, גם שם גם פה יגבדו.

אשר לא יראתה עין תפון תכון מאין - תגיד כחוטב עץ, מודעת איש תפון.

תעיל לבב קלתם, נפך סעיר ושהט, מאור תמה הלו, ומקל אוי ונאילו.

היור, חזו השכילו, עלות אנה תפעילו! נפלאות העללים - ואם אתם בני אלים!

חכמת חכם ועשיר, וגבורה באין ישר! אך הבל הבלו, יחדיו פועץ אכוללו.

אך שמועו נא שמוע: דבר אל השכל וידוע, ישרי לב יתהללו, קור לא יתבללו.

הארץ היום רגליו, ושמי שמונים עליו - אבות תעמו כוחתת, כורפא שוקה.

וכי לי בשכמים? קרב אל רבתיים! סודו אל מי מלל - קץ נטרל מה-מלל!

התאושו שו חזקו! עד מתי תתספוקו? אדני ארץ הפגענו - ואת מי נשען תביעו!

לראות עוד אל תהירו, חכמות מסקן מלכו, הישיב רבין תדרו גם שם פה תגדו!

